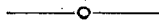

enyhébb lett, a ferencesekre pedig, kiknek nagy érdemeit Hunyadi és Capistrano kora különösen érezte és hangoztatta, a 32 székely ház szolgálata nagy jótétemény volt. Ez a szolgálat némi terményszolgáltatásokból, fuvarozásokból vagy kézi nap-számból állott.

A barátok nem jobbágyaiknak vagy szolgálóiknak, hanem testvéreiknek és jótevőiknek, Confrátereknek nevezték őket, úgy hogy a székelyek szinte versenyeztek ezen kitiüntetésért, melyben lelki érdemeiket és javakat is remélték.

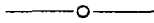
E történeti állapot kialakulása és négyszázados fennállása nem ment küzdelmek, megvitatások, pereskedések és bonyodalmak nélkül. Tisztázásuk, történeti megvilágításuk Borosnak szép előadásban, világos, meggyőző érveléssel, a tudomány követeléseit mindenképpen kielégítő alakban áll előtünk.

3. Csengery Erzsébet: Horatius természetszeretete.

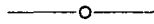
Kiindulva Horatiusnak abból a nyilatkozatából, mellyel magát *ruris amator*-nak nevezi, iparkodik megállapítani, milyen szerepet játszik a természet Horatius költészetében. Horatius a természetet elsősorban a belőle meríthető haszonért és a benne található gyönyörűségért szereti. Ezért rajzolja olyan lelkes szeretettel kies Sabinumát. A természet ölné váló élet teszi lehetővé a természetszerű életet, mely a stoikusoknak fő alapelve. A természet ölné érzi magát szabadnak és függetlennek, s ezt a függetlenséget mindennél, még Maecenas adományainál, sőt kegyénél is többre becsüli. Ezért Maecenasnak sem tud jobbat ajánlani, mint hogy hagyja el egy időre a város csömörletes bőségét, füstjét, zaját és az ő Sabinumában keresen pihenést az állam gondjaitól zaklatott lelkének. A világlátás vágya nem izgatja Horatiust. A honi föld egyes vidékei jobban érdeklik, mint Görögország egyes híres helyei. A szerző jellemzi Catullus, Tibullus és Propertius természetszeretetét és az utóbbinál találja meg azt a sentimentális, romantikus vonást, mely a modern költészetben fejlődött ki teljesen. Horatiusnál kevés nyomát találjuk a természetbe való beleélésnek, a természet és saját lelki élete közötti bensőbb kapcsolatnak. Nem érzéketlen a természet szépségei iránt, elég gyakran a termé-

szet leírásából indul ki s azzal hozza összeköttetésbe az élet egyes mozzanatait, teendőit, vagy a maga gondolatait, ritkábban érzelmeit, szóval a természet leírását saját reflexióival szövi egybe. Így pl. a zsendülő tavasz rajzához hozzáfűzi a mulandóságról való elmélkedést. Elég gyakran említi a természet egyes dolgait és jelenségeit, a hegyeket és folyókat, a fákat és virágokat; hasonlatokat, képeket is vesz a természetből. Italia mosolygó egéről és a szelektől korbácsolt tengerről sem feledkezik meg. Szereti emlegetni gyermekkorának a természettel vonatkozásban levő emlékeit, a mesés Voltur-hegyét, a rohanó Aufidust. A Sabinumát átszelő Bandusiának is emléket állít verseiben. Az állatvilág is elég gyakran szerepel Horatiusnál képekben és hasonlatokban. Mindezek mutatják, hogy Horatius, valamint az embereknek és önmagának, úgy a világnak általában és az őt környező természetnek éles szemű, lelkes megfigyelője s költeményeiben jelentős szerepet juttat a természetnek.

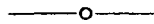

4. Futó Jenő: Az idill eredete, fejlődése, elmélete és magyar irodalma.

(Megjelent nyomtatásban: Főiskolai Könyvnyomdában, Pápán, 1910. 61 l.)

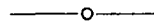

5. Gestetner Jenő: A kereskedelmi nyelv magyarsága.

6. Gyurácz Ferenc: A magyar politikai szónoklat nyelve Kossuth előtt.

Részletesen vizsgálja Felsőbüki Nagy Pál, Wesselényi Miklós, Széchenyi István, Beöthy Ödön, Kölcsey Ferenc, Deák Ferenc, Szentkirályi Móric, Eötvös József és Szemere Bertalan szónoklatainak nyelvi és főleg stílusbeli sajátságait.

7. Kun Béla: Kant tér és idő elmélete.

